

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 17.2.2006
KOM(2006) 67 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

O POSÍLENÍ PRAKTICKÉ SPOLUPRÁCE

***NOVÉ STRUKTURY, NOVÉ PŘÍSTPY: ZLEPŠOVÁNÍ KVALITY ROZHODOVACÍHO
PROCESU VE SPOLEČNÉM EVROPSKÉM AZYLOVÉM SYSTÉMU***

{SEK(2006) 189}

1. POLITICKÉ SOUVISLOSTI

1. Přijetím směrnice Rady 2005/85 dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro postup členských států při přiznávání či odnímání postavení uprchlíka v členských státech¹ (směrnice o azylových postupech) byla dokončena první fáze společného evropského azylového systému. V Haagském programu ze dne 4.-5. listopadu 2004 Evropská rada znovu potvrdila, že cílem druhé fáze společného evropského azylového programu bude vytvoření společného azylového postupu a jednotného statusu žadatelů o azyl nebo osob, kterým je poskytována dodatečná ochrana. Evropská rada rovněž vyzvala k vytvoření vhodných struktur, jež by zapojily vnitrostátní azylové orgány členských států s cílem usnadnit praktickou a účinnou spolupráci k dosažení tří hlavních cílů: vytvoření jednotného postupu v rámci celé EU; společné pořizování, vyhodnocování a užití informací o zemi původu (IZP); vytvoření předpokladů pro zlepšení součinnosti členských států, která umožní lepší vyrovnání s určitými azylovými tlaky nebo uzpůsobení kapacit pro přijímání žadatelů o azyl například v souvislosti s faktory týkajícími se určitých zeměpisných lokalit. Haagský program stanoví, že tyto by struktury měly být po vyhodnocení přeměněny na Evropský úřad pro podporu všech forem spolupráce mezi členskými státy týkající se Společného evropského azylového systému.
2. Toto sdělení má za úkol vymežit, v jakém smyslu by mohla praktická spolupráce mezi členskými státy podpořit dosažení cílů stanovených v programu z Tampere a v Haagském programu. Příloha tohoto sdělení obsahuje podrobné pracovní programy k dosažení všech tří haagských cílů. Celkový přehled politických souvislostí je podán v příloze A.

2. PROČ JE DŮLEŽITÁ PRAKTICKÁ SPOLUPRÁCE?

3. Společná správa azylových záležitostí Společenství je vlastní *raison d'être* společného evropského azylového programu. Účast společenství v této oblasti vychází z potřeby solidarity členských států při řešení problémů, které nelze efektivně vyřešit izolovaným postupem jednotlivých členských států. První fáze společného evropského azylového systému i zavedení společného zákonného rámce si vyžádá postup směřující k harmonizaci, a to nejen harmonizaci legislativy, ale i praktické činnosti.
4. Praktická spolupráce umožní, aby se každý členský stát seznámil se systémy i praktickou činností ostatních členských států a rozvinul těsné pracovní vztahy mezi azylovými orgány na operační úrovni. To vytvoří základnu pro širší oblasti spolupráce vytvářením vzájemné důvěry a povědomí společného zájmu. Hlavním cílem praktické spolupráce je zlepšit sbližování rozhodovací praxe členských států v rámci pravidel stanovených právními předpisy Společenství upravujícími azylovou oblast. Viděno z tohoto pohledu vytvoří posílená spolupráce „společné instrumentarium“ pro řešení potřeb azylových orgánů členských států k pokrytí každodenních i operačních potřeb příslušných terénních pracovníků v celé EU. Použití tohoto instrumentaria by mělo díky zaměření na haagské cíle přispět ke

¹ Úř. věst. L 326/13, 13.12.2005.

zlepšení kvality všech aspektů správy azylových záležitostí v členských státech a pozitivně se projevit zejména v jejich rozhodovací praxi. To by mělo přispět k lepšímu posouzení užití první fáze společného evropského azylového programu a vytvořit pevný základ pro zavedení nástrojů druhé fáze.

5. Zlepšování kvality slouží zájmu členských států i žadatelů o azyl. Kvalitnější rozhodovací praxe přispěje k homogenizaci plánování azylové politiky v rámci EU a vytvoří jednotný azylový prostor, který poskytne ochranu osobám, které ji potřebují a zároveň spravedlivě a účinně vyřídí záležitosti osob, u nichž nepřichází v úvahu požadavek ochrany. Díky používání těchto nástrojů a uplatňování stejných kautel získají členské státy zároveň důvěru k systémům ostatních členských států, což napomůže ke sjednocení rozhodovací praxe v EU.

3. REALIZACE PRAKTICKÝCH CÍLŮ SPOLUPRÁCE

6. Vzhledem k širokému záběru cílů Haagského programu je zřejmé, že si činnosti směřující k jejich dosažení vyžadují spolupráci členských států ve všech dotčených oblastech. Záměrem Komise je navrhnout vytvoření sítě, jež bude jednoznačně pověřena podporováním spolupráce ve všech prioritních oblastech vymezených v Haagském programu. Tato síť pro spolupráci v azylových záležitostech, kterou by měla spravovat Komise, poskytne systémový základ pro výměnu informací, prosazování nejlepších postupů, vytvoření databanky odborných znalostí s cílem zlepšit vzájemné sblížení azylové politiky členských států, což přispěje k harmonizovanému provádění první fáze společného evropského azylového systému a vytváření základu pro vytvoření plně funkčního společného evropského azylového systému.
7. Kromě specifického mandátu k vytvoření sítě pro spolupráci v azylových záležitostech mohou být některé činnosti potřebné k dosažení haagských cílů obsažené v přílohách tohoto sdělení prováděny Komisí, která využije technických znalostí a poradní činnosti skupin odborníků sestavených ad hoc v případech, kdy je zapotřebí zvláštních odborných znalostí napomáhajících Komisi při přípravě legislativních změn nebo v její kontrolní a vyhodnocovací funkci. Například síť **Eurasil**² se bude i nadále scházet v podobě skupiny odborníků s cílem poskytovat Komisi poradenství v oblasti činností zaměřených na IZP.
8. Další formy spolupráce členských států ve specifických oblastech budou i nadále podporovány prostřednictvím finančních programů, neboť přispívají k dosažení cílů Haagského programu. Práce konference generálních ředitelů přistěhovaleckých úřadů (General Directors of Immigration Services Conference – GDISC), jejíž činnost je finančně podporována ze zdrojů EU, představuje dobrý příklad takovýchto forem spolupráce. Komise bude i nadále podporovat činnost GDISC a uváže, jak by bylo možno zapojit GDISC do provádění činností navrhovaných v tomto sdělení.

² **EURASIL**, síť EU pro odborníky pracující v terénu v oblasti azylových záležitostí, které předseda Komise, byla zřízena v červenci roku 2002 v důsledku rozhodnutí Výboru stálých zástupců (Coreper II) ze dne 6. března zastavit činnost skupiny CIREA (Středisko pro informace, diskusi a výměnu v oblasti azylu – Centre for Information, Discussion and Exchange on Asylum).

9. K dosažení každého z cílů vytýčených v Haagském programu je nutno provést řadu kroků, které jsou podrobně popsány v přílohách B, C a D tohoto sdělení; v dalším textu je podán jejich stručný přehled.

3.1. Jednotný postup

10. Sdělení o jednotném postupu³ uvedlo důvody, proč by měla EU podniknout kroky k zavedení jednotného postupu. Směrnice o minimálních normách⁴ zavazuje členské státy posoudit skutkový základ a okolnosti mezinárodní ochrany stejným způsobem v případě statusu uprchlíka i podpůrné ochrany. Sdělení rovněž zdůraznilo možnost výskytu mezery v zákonných prepisech znesnadňující mezinárodní ochranu těch žadatelů o azyl, na které se nevztahovaly záruky směrnice o azylových postupech. Sdělení podává přehled hlavních výhod co se týče rychlosti, účinnosti a zlepšení kvality rozhodování, které jsou nerozlučně spojeny s prováděním kroků směrem k zavedení jednotného postupu v EU.
11. Ve sdělení o jednotném postupu je navrhována řada opatření, která by mohla zajistit větší vzájemné přiblížení členských států při zajišťování, aby byly všechny návrhy na ochranu v EU kryty stejnými procesními zárukami. Sdělení navrhuje dvojí přístup k dosažení jednotného procesu k přezkoumání všech návrhů na ochranu podle práva Společenství. Tento přístup by se nyní měl stát součástí praktické spolupráce podle Haagského programu. Po přípravné fázi konzultací, diskusí a příprav kroků, jež musí členské státy podniknout ke sjednocení procesních předpisů a která povede ke dvěma druhům statusu vymezeným ve směrnici o minimálních normách, by měla následovat legislativní fáze, kdy by měly předložené návrhy vést v nutných případech ke změně zákonných předpisů první fáze. Činnosti k zahájení přípravné fáze, které odpovídají „akčnímu plánu koordinačního centra“ obsaženému ve sdělení o jednotném postupu, jsou podrobně popsány v Příloze B a jejich stručná charakteristika je podána v následujícím textu:

Cílem činností jednotného postupu by mělo být:

- **zjištění, kde je třeba změnit správní praxi členských států, aby bylo možno provést nástroje první fáze;**
- **posouzení, jak by bylo možno zlepšit kvalitu a účinnost azylových systémů tím, že by byly všechny důvody pro poskytnutí ochrany zohledněny v jediném rozhodnutí;**
- **určení nejlepšího postupu správy zdrojů v rámci jednotného postupu, včetně porovnávání nákladů a partnerství.**

Výsledky těchto činností je třeba zohlednit při vypracování právních aktů, aby bylo přinejmenším zajištěno, že budou záruky poskytované při návrzích na přiznání statusu uprchlíka podle směrnice o azylových postupech rozšířeny i na návrhy na podpůrnou ochranu.

³ Sdělení Komise „Účinnější společný evropský azylový systém: Jednotný postup jako další krok“ KOM(2004) 503 v konečném znění).

⁴ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

3.2. Informace o zemi původu (IZP)

12. Shromažďování, uspořádávání, vyhodnocování a prezentace IZP představuje podstatnou součást azylového procesu a rozhodování v členských státech EU. IZP umožňuje azylovým orgánům členských států ověřovat tvrzení žadatelů ohledně jejich potřeby ochrany a zjistit, zda má být konkrétnímu žadateli poskytnuta mezinárodní ochrana. Objektivní, transparentní a přesný systém IZP, který rychle poskytne oficiální a spolehlivé informace, je nezbytný pro jakékoliv vyhodnocení, zda má být určité osobě poskytnuta mezinárodní ochrana. Větší konvergence při shromažďování a analýze IZP azylovými orgány v členských státech by přispěla k vzájemnému sblížení azylových pravidel.
13. Spolupráce v oblasti IZP bude podstatnou součástí úkolů sítě pro spolupráci v azylových záležitostech. Prvním cílem takovéto spolupráce bude vytvoření snadného společného přístupu k existujícím informacím. Toho by bylo možno dosáhnout zřízením „společného portálu“, jímž by mohly orgány všech členských států získat provedením jediného kroku přístup ke všem oficiálním databázím IZP, právním předpisům členských států, relevantním předpisům Evropských společenství i vnitrostátním právním předpisům a judikatuře i k dalším oficiálním zdrojům informací. Společný portál by byl užitečný zejména pro ty členské státy, jejichž zdroje IZP jsou méně rozvinuté.
14. Dalším úkolem Komise by bylo navrhnout pokyny pro vytváření IZP s s plným využitím poradenství expertní skupiny Eurasil. Použijí-li členské státy tyto pokyny k vytváření a využívání vlastních IZP, bude to představovat první krok na cestě k dosažení dlouhodobějšího cíle harmonizovaného užití IZP v souladu s cíli Haagského programu. V dlouhodobější perspektivě by mělo být uvažováno o vytvoření kompletní databanky IZP pro celou EU obsahující informace založené na společných principech EU. Činnosti zaměřené na dosažení společného přístupu k IZP jsou podrobně popsány v Příloze C a jejich stručná charakteristika je podána v následujícím textu:

Spolupráce v oblasti IZP by se měla v krátkodobém a střednědobém výhledu zaměřit na tři hlavní cíle:

- **vytvoření společných pokynů pro sestavování IZP;**
- **vytvoření „společného portálu“ pro databáze IZP členských států a další relevantní informace;**
- **pragmatické řešení problémů překladu, jimž musí čelit členské státy při využívání IZP z různých zdrojů.**

V dlouhodobém výhledu by měly tyto činnosti vést k budoucímu vytvoření databáze IZP pro celou EU.

15. Jako doplněk k IZP (třebaže z obsahového hlediska utvářený jiným způsobem), započne Komise potřebné práce na přípravě minimálního společného seznamu bezpečných zemí původu v souladu s článkem 29 směrnice o azylových postupech. Při přípravě tohoto seznamu využije Komise informací poskytnutých jejími delegacemi v třetích zemích i zprávy vypracované diplomatickými zastoupeními členských států. Posílená spolupráce a koordinace v této oblasti mezi členskými státy

a Komisi bude nezbytná a přispěje k přesnosti, stejnorodosti a spolehlivosti těchto informací.

3.3. Mimořádná zátěž

16. Nalezení způsobu vytváření společných zdrojů a zajišťování, aby azylovými záležitostmi nebyly nadměrně zatěžovány pouze některé členské státy, představuje technicky obtížnou a politicky citlivou záležitost. Zatímco směrnice o dočasné ochraně⁵ zajišťuje solidaritu členských států v případě hromadného přílivu vyhnanců, její specifické požadavky neposkytují adekvátní odpověď na mimořádnou zátěž azylových služeb a absorpční schopnosti, jimž jsou členské státy nezřídka vystaveny. Tato zátěž vzniká tehdy, pokusí-li se v určitém bodě překročit vnější hranice EU skupiny čítající několik set lidí pocházejících z různých států, kteří mají pro emigraci nejrůznější motivy, přičemž někteří z nich žádají o ochranu. K jiným, systémovějším zátěžím došlo v případech, kdy byly jednotlivé členské státy konfrontovány s prudkým nárůstem počtu žádostí o azyl, které si vyžádaly dodatečné zdroje a hrozily zdržením, a růstu problémů při poskytování adekvátních zařízení pro příjem uprchlíků.
17. Potřeba jednotlivých osob získat mezinárodní ochranu představuje pouze jeden z řady faktorů, které vedou k vytvoření mimořádných zátěžových situací. EU musí nalézt řešení pro tyto problémy s využitím lepšího řízení migračních toků, zlepšené vnitřní koordinace zvládnání ilegálního přistěhovalectví a pomoci třetím státům v plně partnerském vztahu s případným využitím finančních prostředků Společenství ke zlepšení jejich kapacity pro řízení migračních toků a ochranu uprchlíků. Uvedenými aspekty migrační politiky se toto sdělení nezabývá. Toto sdělení a postupy podrobně popsané v příloze D jsou zaměřeny na možnosti, jak podpořit členské státy v jejich úsilí splnit svou povinnost v souladu s opatřeními první fáze společného evropského azylového systému v konfrontaci s problémy způsobenými mimořádnými zátěžovými situacemi.
18. Uplatnění právních předpisů první fáze a zahájení fáze praktické spolupráce a s ní spojeného zvýšení účinnosti by mělo do značné míry umožnit členským státům lépe čelit mimořádným zátěžovým situacím. Potřebné nástroje již existují: jsou to finanční programy Společenství a bohatá paleta znalostí a zkušeností které jsou využívány v členských státech. Evropská unie musí nyní nalézt způsob, jak z těchto nástrojů vytvořit spolehlivý mechanismus, který by členským státům pomohl při vyrovnávání s mimořádnými zátěžemi, aby se mohl společný evropský azylový systém skutečně osvědčit v praxi. V tomto ohledu bude nutná spolupráce členských států při sdílení zdrojů a nacházení společných řešení. Jednou ze zásadních činností sítě pro spolupráci v azylových záležitostech by mohlo být vyměňování zkušeností při společném řešení řady problémů členských států čelících mimořádným zátěžovým situacím, aniž by však byly zároveň zpochybněny individuální povinnosti členských států v oblasti poskytování ochrany.

⁵ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s jeho důsledky. (Úř. věst. L 212, 7.8.2001 s. 12).

19. Kromě doporučení pro praktickou činnost obsažených v Příloze D hodlá Komise navrhnout změny Evropského fondu pro uprchlíky⁶ (EFU), aby členskými státy umožnila rychlý přístup k finančním prostředkům s užitím minimálního byrokratického postupu, aby se mohly vyrovnat s důsledky náhlého příchodu velkého množství lidí, u nichž by mohla přicházet v úvahu potřeba mezinárodní pomoci. Komise chce rovněž zjednodušit postup získávání prostředků z programu ARGO s cílem umožnit rychlé financování naléhavých opatření⁷. První vyhodnocení Dublinského nařízení⁸, které proběhne v roce 2006, poskytne rovněž cenné poznatky umožňující zjištění, jak by bylo možno toto nařízení v určitých situacích přizpůsobit tak, aby nebyly členské státy nadměrně zatěžovány v důsledku své zeměpisné polohy. Opatření doporučená Komisí jsou podrobně popsány v Příloze D a jejich stručná charakteristika je podána v následujícím textu:

Opatření pro případ mimořádné zátěže:

- **změna Evropského fondu pro uprchlíky v tom smyslu, aby byl v nouzových situacích umožněn členskými státy rychlý, pokud možno co nejméně byrokratický, přístup k finančním prostředkům;**
- **Zjednodušení procesu pro rychlejší získání finančních prostředků na naléhavá opatření obsažených v programu ARGO;**
- **Vytvoření expertních skupin k řešení otázek přijímání a zpracovávání žádostí v případech náhlého příchodu velkého množství lidí k vnějším hranicím EU.**

Dlouhodobější možnosti zahrnují celkové zhodnocení situací mimořádné zátěže, k nimž došlo v minulosti a zřízení sítě informačních pověřenců členskými státy ve vybraných třetích zemích.

3.4. Školení

20. Školení zaměstnanců azylových služeb má i nadále velký význam pro uvádění společného evropského azylového systému do praxe. Shoda o hlavních zásadách správních aktů, jako je vyslechnutí a rozhodnutí poskytne pevný základ pro vytvoření osnovy evropského školícího programu, který povede k ještě většímu sblížení administrativní praxe a správních metod jednotlivých členskými státy. V přílohách jsou otázky školení pojednány jako součást jednotlivých oblastí činnosti k uskutečnění cílů Haagského programu.

⁶ Rozhodnutí Rady (2004/904/ES) ze dne 2. prosince 2004 o zřízení Evropského fondu pro uprchlíky na období 2005 až 2010 (Úř. věst. L 381/52, 28.12.2004).

⁷ Rozhodnutí Rady (2004/867/ES) ze dne 13. prosince 2004, kterým se mění rozhodnutí 2002/483/ES o přijetí akčního programu pro správní spolupráci v oblasti vnějších hranic, víz, azylu a přistěhovalectví (program ARGO) (Úř. věst. L 371, 18.12.2004).

⁸ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, 25.2.2003).

4. EVROPSKÁ PODPŮRNÁ AGENTURA PRO VŠECHNY FORMY SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY TÝKAJÍCÍ SE SPOLEČNÉHO EVROPSKÉHO AZYLOVÉHO SYSTÉMU

21. Haagský program stanoví, že by tyto struktury měly být po vyhodnocení přeměněny na Evropský úřad pro podporu všech forem spolupráce mezi členskými státy týkající se Společného evropského azylového systému. V míře, v níž se rozšíří praktická spolupráce, si koordinace celé řady relevantních činností vyžádá zvýšené úsilí a účast s cílem poskytnout potřebnou podporu azylovým orgánům členských států. Tyto nároky mohou překročit kapacity budoucí sítě pro spolupráci v azylových záležitostech. Plánuje se rovněž průběžná aktualizace databází, doplňování informací, aktualizace zdrojů a písemných odkazů i přepracování příslušných pokynů. To platí zejména pro „společný portál“ IZP a jeho následnou přeměnu na databázi Evropské unie obsahující informace o zemích původu (IZP). V počátečním stádiu může být tato funkce rovněž svěřena zmíněné síti, ale objem spolupráce záhy dosáhne kritické hranice, kdy vyvstane potřeba podrobnějšího rozčlenění technických funkcí.
22. Po ukončení první fáze činností (počátkem roku 2008) předloží Komise zprávu o dosaženém pokroku. Zpráva Komise o dosaženém pokroku by měla obsahovat zhodnocení možností financování a podložený názor, zda by měla být nadále rozvíjena síť pro spolupráci v azylových záležitostech, aby bylo možno i v budoucnu zachovat, rozšiřovat a efektivně využívat množství shromážděných zkušeností a informací a zajistit i nadále předvídatelnost, ucelenost a stálost služeb poskytovaných členským státům. Na základě tohoto vyhodnocení bude provedena studie proveditelnosti v záležitosti zřízení Evropské podpůrné agentury pro všechny formy spolupráce mezi členskými státy po zavedení společného postupu v azylových otázkách v souladu s intencemi Haagského programu.
23. V této fázi lze uvažovat o tom, že by Evropská podpůrná agentura poskytovala technickou podporu při provozování „společného portálu“ IZP a databáze IZP Evropské unie. Její součástí by mohlo být i školicí středisko poskytující podporu při zvládnání všech aspektů využívání Společného evropského azylového systému. Agentura by koordinovala rovněž postup při výskytu mimořádných zátěžových situací. Při plánování budoucích úkolů agentury by měl být brán zřetel též na studie o společném zpracování žádostí o azyl v EU, kterým byla v rámci Haagského programu pověřena Komise. Vztah mezi budoucí Evropskou podpůrnou agenturou a jakoukoliv úlohou EU při zpracování žádostí o azyl bude zřejmě rozhodující pro završení procesu vedoucího ke zřízení Společného evropského azylového systému. Vývoj Evropské podpůrné agentury by mohl být užitečný i pro práce v oblastech migrace a integrace. Komise vydá politické směrnice ohledně rozsahu a povahy podpůrné agentury, které budou vycházet z cílů Společného evropského azylového systému.

5. POSKYTOVÁNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ SPOLEČENSTVÍ

24. První vlna praktické spolupráce podnítl členské státy k předkládání projektů jak ve spolupráci s ostatními členskými státy, s nimiž je spojují stejné zájmy v této oblasti, tak i projektů vlastních, které prospějí všem 25 členským státům a přispějí k dosažení cílů Haagského programu. Je nutno zajistit podporu a udržitelnost programu činností navrhovaných v tomto sdělení. Je ovšem zřejmé, že stávající možnosti financování

prostřednictvím programů ARGO a opatření Společenství v rámci Evropského fondu pro uprchlíky nenabízejí pružnost nebo pokrytí zvýšené potřeby finančních prostředků potřebných ke splnění náročného cíle Haagského programu. Komise proto zamýšlí podat návrhy na změnu programů EFU a ARGO, aby zajistila podporu priorit Haagského programu. Stručná charakteristika hlavních prvků návrhu, který má být předložen počátkem roku 2006, je podána v následujícím textu:

- **ERF musí být změněn, aby bylo možno uvolnit finanční prostředky pro praktickou spolupráci prostřednictvím opatření Společenství.**

25. Aby bylo možno zajistit finanční podporu prací na provádění Haagského programu, je nutno přihlídnout k plánované spolupráci v rámci příslušných pracovních programů a přiměřené finanční prostředky musí být poskytnuty prostřednictvím komunitárních nástrojů financování.
26. Cíle Haagského programu a potřeba zajistit udržitelnost správy plně rozvinutého Společného evropského azylového systému je nutno vzít v úvahu v diskusích o navrhovaném rámcovém programu „*Solidarita a řízení migračních toků*”⁹, který má řešit otázky různých záležitostí, kterým budou v nadcházejících šesti letech vystaveny členské státy při provádění právních předpisů Společenství v oblasti azylových záležitostí a migrace.

6. ZÁVĚR

27. Lhůta pro zavedení společného azylového postupu podle Haagského programu skončí v roce 2010. Řádné provedení první fáze právních aktů je jeho nezbytnou podmínkou. Zahájená praktická spolupráce k podpoře tohoto cíle vede rovněž k horizontální harmonizaci – vytvoření společného přístupu, který bude posílen homogenní správní činností a výměnou zkušeností, zdrojů a znalostí. Díky praktické spolupráci přestane být společné spravování azylových záležitostí, jež se projeví ve zlepšení jeho kvalit, pouhým legislativním cílem a stane běžnou operativní skutečností každodenní práce.

⁹ Sdělení Komise o zřízení rámcového programu Solidarita a řízení migračních toků v období let 2007-2013 (COM(2005) 123 v konečném znění)